

DOM

afsagt den 10. juli 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Hans-Jørgen Nymark Beck og Anne-Mette Schjerning (kst.)) i ankesag

V.L. S-1915-18

Anklagemyndigheden

mod

T

født ...

(advokat Khuram Ahmed, Valby)

Retten i Kolding har den 28. februar 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 3-1930/2016).

Påstande

T har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

T har for landsretten tillige gjort gældende, at fuldbyrdelsen skal afslås, da afgørelsen ville være forældet efter dansk ret, jf. § 29 f, nr. 4, i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Supplerende oplysninger

T blev ved Retten i Itzehoes afgørelse af 13. juli 2009 dømt for (forhold 1) som administrerende direktør for et tysk anpartsselskab at have undladt at fremsætte begæring om indledning af insolvensbehandling ved overdreven gældsætning og insolvens. Han blev endvidere dømt for (forhold 2) ved overdreven gældsætning og efter insolvensens indtræden at have forvaltet forretningsbøger på en sådan måde, at overblikket over det tyske anpartsselskabs aktiver blev vanskeliggjort. Endelig blev han dømt for (forhold 3) i 9 tilfælde som ar-

bejdsgiver at have tilbageholdt ansattes socialsikringsbidrag for den sygekasse, der står for indkasseringen af bidragene. Afgørelsen angik forhold, der var begået i 2005 og 2006.

T blev ved Retten i Kiels afgørelse af 22. marts 2011 dømt for (forhold 1) som administrerende direktør for et tysk anpartsselskab at have undladt at fremsætte begæring om indledning af insolvensbehandling ved insolvens. Han blev endvidere dømt for (forhold 2) ved overdreven gældsætning og efter insolvensens indtræden at have forvaltet forretningsbøger på en sådan måde, at overblikket over selskabets aktiver blev vanskeliggjort. Endelig blev han dømt for (forhold 3) i 18 tilfælde som arbejdsgiver at have tilbageholdt de ansattes socialsikringsbidrag for den sygekasse, der står for indkasseringen af bidragene. Afgørelsen angik forhold, der var begået fra januar 2007 til januar 2008.

Ved kendelse af 9. juni 2017 afviste landsretten at admittere Ts anke af Retten i Koldings dom af 28. februar 2017. Højesteret ophævede den 20. september 2018 landsrettens kendelse og hjemviste sagen til realitetsbehandling.

Ankesagen har herefter været hovedforhandlet den 3. september 2019, hvor sagen blev udsat med henblik på afklaring af, om de forhold, T er dømt for i Tyskland, er begået forsætligt eller uagtsomt.

Der Leitende Oberstaatsanwalt in Lübeck (den ledende offentlige anklagemyndighed i Lübeck) har i brev af 27. september 2019 til Statsadvokaten i Viborg anført, at T er dømt for forsætlig overtrædelse af bl.a. den tyske straffelovs § 266 a om unddragelse og underslæb i forbindelse med arbejds løn og § 283, stk. 1, nr. 5, om at undlade at føre de forretningsbøger, som man er forpligtet til efter loven, eller fører dem eller foretager ændringer i dem på en måde, der vanskeliggør at skabe overblik over virksomhedens formueforhold.

Tidspunktet for fortsat hovedforhandling blev herefter fastsat til den 27. april 2020, men blev efter Ts anmodning udsat. Parterne var herefter enige om, at sagen kunne afgøres uden fortsat mundtlig forhandling, efter at parterne havde haft lejlighed til at indlevere skriftlige procedureindlæg, og T havde indleveret sine afsluttende bemærkninger skriftligt.

Forklaringer

T har den 3. september 2019 i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

T har supplerende forklaret, at de i 2005-2006 drev selskabet Y-selskab i Danmark, der skulle fungere som factoringselskab. Selskabet Z-selskab måtte lukke ned, og i den forbindelse skulle han og en medejer, A, indskyde hver 25.000 EUR i X-selskab. Hans medejer, der blev direktør i selskabet, kunne imidlertid ikke stille sine 25.000 EUR. De blev nødt til at bortvise medejereren, da han forsøgte at tømme selskabets konto, og han måtte selv overtage hvervet som direktør. Han kunne konstatere, at A ikke havde indbetalt til de tyske sygekasser. Han lånte sammen med sin hustru i alt 180.000 EUR til at indbetale til sygekasserne. Pengene blev indbetalt via advokat Beckmann i Flensborg. Senere kom der 7-8.000 EUR til i gebyrer og renter. Da var selskabet i Danmark gået konkurs, og han havde ikke mulighed for at indbetale yderligere. Det er dette beløb, som de to tyske domme angår. Han er ikke dømt for skyldnersvig i Tyskland. Oversættelsen til skyldnersvig er ikke korrekt – han er dømt for ”bankerot”, som rettelig svarer til konkurs. Han stolede på, at hans advokat i Flensborg tog sig af henvendelserne fra de tyske myndigheder. Han har ikke modtaget indkaldelser til retsmøder.

Landsrettens begrundelse og resultat

Udlevering af personer til fuldbyrdelse af en dom i en medlemsstat i Den Europæiske Union er bl.a. betinget af, at den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning af mindst 4 måneders varighed, og at en tilsvarende handling er strafbar efter dansk ret, jf. lov om udlevering til og fra Danmark § 13, stk. 3 (dagældende lov om udlevering af lovovertrædere § 10 a, stk. 3). Det følger af § 13, stk. 4 (dagældende § 10 a, stk. 4), at udlevering kan finde sted, selv om betingelsen i stk. 3 kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene.

Landsretten lægger i overensstemmelse med den tyske anklagemyndigheds udtalelse af 27. september 2019 til grund, at de tyske afgørelser af 13. juli 2009 og 22. marts 2011 angår forsætlige lovovertrædelser.

De handlinger, som tiltalte er fundet skyldig i ved afgørelserne, er strafbare også efter dansk ret i hvert fald for så vidt angår forhold 3 i begge afgørelser. Kravet om dobbelt strafbarhed er således opfyldt, jf. udleveringslovens § 13, stk. 3, jf. stk. 4.

Gerningsperioderne er angivet til henholdsvis 2005/2006 og januar 2007 – januar 2008, og forholdene er pådømt den 13. juli 2009 og den 22. marts 2011. Afgørelsen om fuldbyrdelse af de betingede domme blev truffet den 15. august 2012, og den 25. juni 2013 anmodede de tyske myndigheder på grundlag af en europæiske arrestordre af 16. maj 2013 Justitsministeriet om udlevering af T til straffuldbyrdelse i Tyskland. Der er herefter ikke grundlag for at afslå fuldbyrdelse i medfør af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (fuldbyrdelsesloven) § 29 f, nr. 4, om forældelse.

Den fængselsstraf, som T er idømt ved afgørelsen af 15. august 2012, overstiger ikke den maksimale straf i henhold til dansk lovgivning og er heller ikke uforenelig med sanktionerne efter dansk lovgivning. Der er herefter ikke grundlag for at nedsætte den straf, der skal fuldbyrdes, jf. fuldbyrdelseslovens § 29 b, stk. 2 eller 3. Om Ts forhold i øvrigt kan begrunde en afkortning af den faktiske fuldbyrdelse må afgøres efter reglerne om prøveløsladelse eller benådning.

Landsretten tiltræder på denne baggrund og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, at T skal straffes med fængsel i 1 år, 11 måneder og 14 dage.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Efter fuldbyrdelsessagens forløb og samlede varighed skal statskassen efter omstændighederne betale sagens omkostninger for begge retter.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for begge retter.